...άτμόσφαιρα τοῦ "Αρεως ...αι "ἀναπνεύσιμος„

...ιστώθη ὕπαρξις ζωτικοῦ τινος βιου... ...φθονου, ἀλλὰ δὲν λείπει παντελῶς

ΑΛΛΑ ΤΟ ΟΞΥΓΟΝΟ ΕΙΝΑΙ ΛΙΓΟΣΤΟ

...ΕΝΑ (Καλιφόρνια). ...ονες οἱ ὁποῖοι μελε... ...ἀποστελλομένας ἐκ ...σπλοίου «Βίκινγκ» ...ς τοῦ ἐδάφους τοῦ ...ουν ὅτι ἡ ἀτμόσφαι... ...λανήτου τούτου ἦτο, ...οτέρα καὶ πλουσιω... ...α σχεδὸν τὰ ἀναγ... ...τὴν διατήρησιν τῆς ...ξειδίου τοῦ ἄνθρακος, ἀλλὰ πε... ...ριεῖχεν ἐπίσης ἀργόν, ἄζωτον καὶ μικρὰ ἴχνη ὀξυγόνου. Τὸ ἀνευρεθὲν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ἀργὸν ἀπετέλει τὸ 1—2 τοῖς ἑκατόν, τὸ δὲ ἄζωτον τὰ 2 ἕως 3 τοῖς ἑκατὸν τῆς ὅλης ἀτμοσφαίρας, ἡ δὲ ποσότης αὐτῆ... ...τῶν ἀερίων τούτων δεικνύει ὅτι κάποια μορφὴ ζωῆς δύναται νὰ ὑπάρξῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ διατηρηθῇ ἐπὶ τοῦ "Αρεως.

Ἡ ἀνεύρεσις ἀζώτου ἀποτελεῖ καίριον στοιχεῖον εἰς τὴν ἀναζήτησιν ζωῆς εἰς τὸν Ἄρη, διότι ἄνευ ἀζώτου εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξουν ὀργανισμοί, δεδομένου ὅτι τὸ ἐν λόγω ἀέριον συμβάλλει εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῶν πρωτεϊνῶν, τῶν ἀμινοξέων καὶ τῶν πυρηνικῶν ὀξέων.

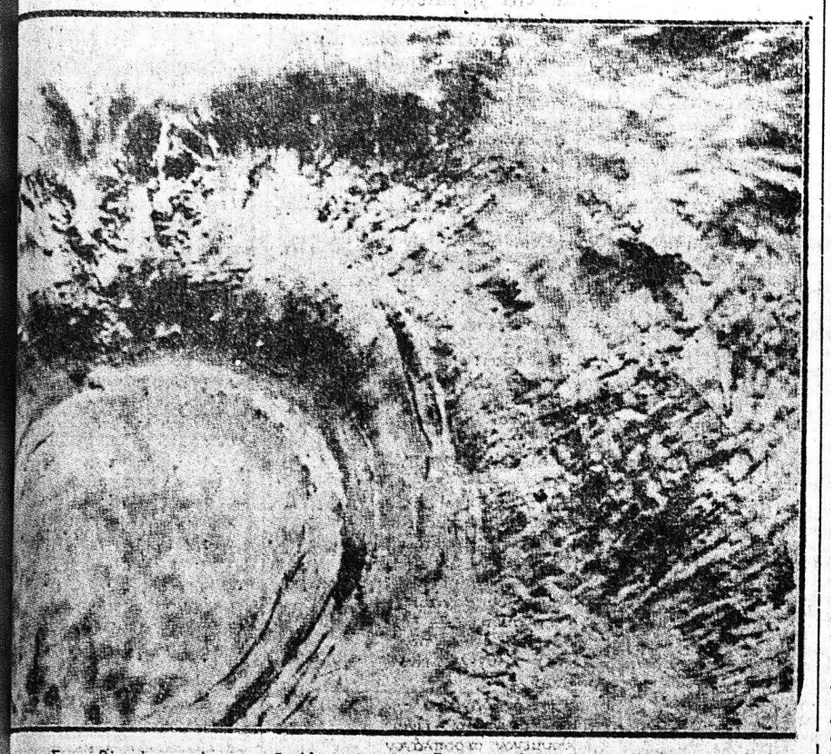

...προσεδαφίσθὲν ἐργαστήριον τοῦ Ἀμερικανικοῦ διαστημοπλοίου «Βίκινγκ 1» ἐξακολουθεῖ ...ὴν ἐπιφάνειαν τοῦ "Αρεως καὶ νὰ ἀναλύῃ τὰ λαμβανόμενα διὰ τοῦ βραχίονός του ...προκειμένου νὰ διακριβωθῇ ἡ τυχὸν ὕπαρξις μορφῆς ζωῆς ἐπὶ τοῦ Ἐρυθροῦ Πλανήτου, ...μικὸν κέντρον τῆς Πασαδένα ἐξακολουθεῖ νὰ μεταδίδῃ τὰς ἐκπληκτικὰς καθαρότητος ...ίας ποὺ ἔχουν ληφθῆ μέχρι τοῦδε. Ἀνωτέρω, μία τοιαύτη φωτογραφία, ληφθεῖσα ἀπὸ ὑ... ...μιλίων, ἡ ὁποία ἐμφανίζει ἕνα τῶν ἀναριθμήτων κρατήρων ἡφαιστείων, ὁ ὁποῖος ἔχει διά... ...100 περίπου χιλιομέτρων! Τὸ διακρινόμενον, ἄνω καὶ δεξιὰ ὄρος ἔχει ὕψος 27.000 μέ... πρώτην δὲ φοράν, χάρις εἰς τὴν φωτογραφίαν αὐτήν, οἱ ἐπιστήμονες ἔχουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ διακρίνουν σαφῶς ἴχνη τῆς λάβας.

...α ὑπάρχει ἀπὸ τριῶν ...ρίων ἐτῶν εἰς τὴν ...ας.

...εύρομεν τίποτε εἰς ...τμόσφαιραν, τὸ ὁ... ...γη ὅτι εἰς τὸν "Αρη ...», ἐδήλωσεν ὁ δρ. ...ωεν, τοῦ Κρατι... ...ημίου τῆς Νέας ...όνου Μπρούκ. «Ἐς ...δὲν ὑπάρχει εἰς ...αν τοῦ "Αρεως ...ριον νὰ δύναται νὰ ... ζωὴν εἰς αὐτόν. ...γματικότητα, ἡμεῖς ...ἀπαντέομεν ὅ,τι ὑ... ...εἰς τὸν "Αρη. Ἐὰν ...ώμεν τὸ ὀξυγόνον ... θὰ δυνάμεθα νὰ ...ν τὴν ἀτμόσφαιράν

...ὸ ὁποῖον ἀνεῦρε τὸ ...ον μάζης τοῦ Βί... ...ν πρώτην δειγματο... ...ἀτμοσφαίρας τοῦ ἐ... ...Ἄρεως, ἦτο ἓν μεῖ... ...τὰ ὁποῖα ἀπετελοῦν ...τὸ πλεῖστον ἐκ διο...

Ἀνευρέθησαν ἐπίσης μικρὰ ἴχνη ἑνὸς ἰσοτόπου τοῦ ἀργοῦ, γνωστοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἀργὸν 36», τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐσχηματίσθη εἰμὴ μόνον ὅτε ἐσχηματίσθησαν ὁ Ἄρης καὶ τὸ ἡλιακὸν σύστημα, πρὸ χιλιάδων ἑκατομμυρίων ἐτῶν. Τοῦ αὐτοῦ στοιχείου ἴχνη ὑπάρχουν εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς γῆς οἱ δὲ ἐπιστήμονες τὸ συνδέουν μὲ τὴν διαμόρφωσιν μιᾶς ἀτμοσφαίρας πλουσίας εἰς ὀξυγόνον καὶ μὲ μίαν ἐπιφάνειαν ἐξάφνου μὲ ἄφθονον ὕδωρ.

—Πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἄφθονον ὕδωρ εἰς τὸν "Αρη», λέγει ὁ δρ. "Οουεν. «Ὑπολογίζομεν ὅτι εἰς τὸν "Αρη τὸ ὕδωρ ἀντιπροσωπεύει ἓν στρῶμα πάχους 20 ἕως 30 μέτρων εἰς ὁλόκληρον τὸν πλανήτην».

—"Ανευ ἀζώτου», λέγει ὁ δρ. Λέσλι "Ορυκελ, τοῦ Ἰνστιτούτου Σώλκ τῆς Καλιφορνίας, «δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ ἐλπίζῃ ὅτι θὰ ἀνεύρῃ ζωήν, μὲ αὐτὸ ὅμως, εἶναι εὐκολώτερον νὰ ἀνεύρῃ μηχανισμούς, οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ σχηματίσουν ὀργανισμοὺς εἰς ἓν περιβάλλον ὅμοιον μὲ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὑπάρχει εἰς τὸν "Αρη».

Οἱ ἐπιστήμονες λέγουν ὅτι τὰ ἀτμοσφαιρικὰ δεδομένα τοῦ "Αρεως δεικνύουν ὅτι ἡ ἀτμόσφαιρά του ἦτο ἄλλοτε δεκαπλασίας πυκνότητος καὶ πλουσιωτέρα εἰς ἀέρια ἀπὸ ὅσον εἶναι σήμερον. Τὸ εἶδος τῆς ἀτμοσφαίρας ἔχει πίεσιν ἐπιφανείας 100 μιλλιμπάρ, τὸ ἓν δέκατον δηλαδὴ τῆς γῆς, ἀλλ' ἀρκετὴν διὰ νὰ ἀνθέξῃ τὴν παρουσίαν ὑγροῦ ὕδατος.

—Τὸ συμπέρασμα, μετά, μάλιστα, τὰς «ἐρυθρὰς» φωτογραφίας τοῦ "Αρεως ποὺ δεικνύουν ὅτι ἄλλοτε ὁ "Αρης εἶχε πλουσιωτέραν ἀτμόσφαιραν καὶ ὁμοιάζουσαν περισσότερον πρὸς τὴν τῆς σημερινῆς γῆς, εἶναι ὅτι ὁ "Αρης εἶναι ὁ μέγας ἐνδιάμεσος πλανήτης μεταξὺ τῆς Γῆς καὶ τῆς Σελήνης, ὅστις δὲν ἀπέβαλε τόσα ἀέρια ὅσα ἡ γῆ», λέγει ὁ δρ. "Οουεν. «Δὲν βλέπω ἄφθονον ζωϊκὸν βίον, τοῦτο, ὅμως, δὲν σημαίνει ὅτι δὲν ὑπάρχει διόλου».

ΣΑΛΟΤΕΧΝΙΚΗ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ
ΛΟΝΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ
ΛΑΓΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ
ΦΕΡΟΝ ΔΙΑ ΕΚΘΕΣΕΙΣ
ΛΗΣΙΣ-ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΛΙΑΝΙΚΗ
ΕΣΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 355
ΩΝ ΤΣΑΜΑΔΟΥ 51
ΤΗΛ. 322557

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ
ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ
ΒΟΤΣΗ 42
ΜΕΤΑΞΥ ΚΟΡΙΝΘΟΥ & ΜΑΙΖΩΝΟΣ
ΚΩΝ. ΓΑΛΙΑΤΣΑΤΟΣ

Πῶς σκέπτονται σήμερα οἱ νέοι τῆς Δ. Γερμανίας

58 ο)ο ἀνήκουν σὲ ὀργανώσεις, ἀλλὰ κυρίως ἀθλητικές. 6 ο)ο σὲ ἐκκλησιαστικές, 3 ο)ο σὲ συνδικᾶτα

ΒΟΝΝΗ ('Ιδ. Ὑπηρ.). Τὰ κεφάλια τῶν νεαρῶν Γερμανῶν εἶναι πολὺ διαφορετικὰ ἀπὸ τὰ κεφάλια τῶν γονέων τους. Οἱ νέοι ἔχουν μακρυὰ καὶ ἀπεριποίητα μαλλιά, ἐνῶ οἱ ἐνήλικες εἶναι προσεκτικὰ κουρεμένοι καὶ καλοχτενισμένοι. Στὸ ἐσωτερικὸ ὅμως τῶν κεφαλιῶν, οἱ διαφορὲς εἶναι ἐλάχιστες, ὅπως ἀποδείχτηκε ἀπὸ μιὰ ὁλόκληρη σειρὰ σφυγμομετρήσεων τῆς κοινῆς γνώμης, κάτι ποὺ εἶναι πολὺ τῆς μόδας στὴν Γερμανία.

Ἡ «ἀπόδοση» στὸ σχολεῖο καὶ στὴν ἐργασία, εἶναι κάτι ποὺ θεωρεῖται «ἀπαραίτητο» καὶ «χρήσιμο» ἀπὸ τὸ 89% τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἔχουν περάσει τὰ 50, ἀπὸ τὰ 96% τῶν ἀνθρώπων ἡλικίας 30 μέχρι 49 ἐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ 84% τῶν νέων μεταξὺ 13 καὶ 24 ἐτῶν. Μιὰ ἄλλη γερμανικὴ ἀρετὴ ἡ σχολαστικὴ ἀκρίβεια, ἀξιολογεῖται θετικὰ ἀπὸ τὸ 98% καὶ ἀπὸ τὸ 95% ἀντίστοιχα στὶς τρεῖς ἡλικίες. Τὰ ἴδια ἀποτελέσματα ἔχουμε καὶ σχετικὰ μὲ τὴν πίστη, τὴν ἀποταμίευση καὶ τὴν τάξη.

Μὲ ἄλλα λόγια, στὴν Γερμανία τοῦ 1976, ὑπάρχει μιὰ ἀνάλογη διανοητικὴ στάση ἐκείνων ποὺ γεννήθηκαν πρὶν ἀπὸ τὸν πόλεμο, ποὺ μεγάλωσαν στὴν διάρκεια τοῦ πολέμου, ἢ ποὺ γεννήθηκαν μετὰ τὸν πόλεμο. Σύγκρουση γενεῶν στὸ θέμα τῶν κανόνων καὶ τῶν ἀξιῶν δὲν ὑφίσταται. Οἱ διαφορὲς σημειώνονται μάλλον στὸ ἐσωτερικὸ τῶν διαφόρων ὁμάδων ἡλικίας καὶ εἶναι διαφορὲς ταξικὲς ἢ ἐπαγγελματικές. Παρ' ὅλα αὐτὰ — ἔστω καὶ ἂν μοιάζῃ σὰν ἀντίφαση — οἱ νεαροὶ Γερμανοὶ ἀποτελοῦν σήμερα μιὰ κατηγορία ποὺ ὑφίσταται διαιρέσεις, ὅπως συμβαίνει μὲ τὶς γυναῖκες καὶ μὲ τοὺς ξένους ἐργάτες: Οἱ ἐνήλικες ἀμύνονται μὲ κάθε τρόπο γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὴν εἴσοδο τῶν νεαρῶν ποὺ βγαίνουν μόλις ἀπὸ τὰ σχολεῖα στὸν κόσμο τῆς ἐργασίας, οἱ γιατροὶ ἀγωνίζονται γιὰ νὰ διατηρηθῇ ὅσο τὸ δυνατὸν πιὸ περιωρισμένος ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτητῶν στὰ πανεπιστήμια, τὰ συνδικάτα, δὲν ἀγωνίζονται γιὰ μιὰ κατάλληλη ἐπαγγελματικὴ μόρφωση, ἡ βιομηχανία διατηρεῖ πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τῶν ἀνανεωτῶν τὴν ἀπειλὴ τῆς ἀπόλυσης.

Παρ' ὅλα αὐτά, οἱ νεαροὶ Γερμανοὶ δὲν παραπονοῦνται. Πάντοτε σύμφωνα μὲ τὶς δημοσκοπικὲς ἔρευνες, στὰ τέλη τοῦ 1975 τὰ 61% τῶν νέων δήλωσαν ὅτι εἶναι «ἱκανοποιημένοι» ἀπὸ τὰ πολιτικὰ κόμματα τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Γερμανίας (τὸ 1972 ἦταν τὸ 48%, ἐνῶ τὸ 1968, χρονιὰ τῆς φοιτητικῆς ἀνταρσίας, ἦταν μόνον τὸ 35%).

Στὴν ἐρώτηση ἂν θὰ ἔπαιρναν μέρος σὲ μιὰ διαδήλωση, μόνο τὸ 40% ἀπάντησε καταφατικὰ (ἐνῶ πρὶν τρία χρόνια εἶχαν ἀπαντήσει καταφατικὰ τὸ 75% τῶν φοιτητῶν καὶ τὸ 62% τῶν ἐργαζομένων). Ἀπὸ τὴν μειοψηφία αὐτὴ ποὺ εἶναι διατεθειμένη νὰ πάρῃ μέρος σὲ διαδηλώσεις, μόνον τὸ 1% εἶπε ὅτι θὰ ἔκανε διαδήλωση γιὰ χάρη ἑνὸς πολιτικοῦ κόμματος τῆς ἀριστερᾶς, τὸ 2% γιὰ τὴν Εὐρώπη, τὸ 11% γιὰ τὸ ἀντίτιμο τῶν εἰσιτηρίων στὶς ἀστικὲς συγκοινωνίες καὶ τὸ 40% δήλωσε ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἐκφράσῃ τὴν γνώμη του.

Οἱ νεαροὶ Γερμανοὶ ποὺ εἶναι «ἱκανοποιημένοι», εἶναι περισσότεροι ἀπὸ τοὺς «δυσαρεστημένους». Οἱ πρῶτοι ἀποτελοῦν τὸ 31% καὶ οἱ δεύτεροι τὸ 37% μὲ τὶς ἀκόλουθες ὑποδιαιρέσεις. Μὲ ἀπολυτήριο δημοτικοῦ 17% ἱκανοποιημένοι καὶ 69% δυσαρεστημένοι, φοιτητὲς 37% καὶ 42%, ἐργάτες 48% καὶ 30% ὑπάλληλοι 52% καὶ 28%.

Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ μᾶς δείχνουν ὅτι ἡ δυσαρέσκεια εἶναι διαδεδομένη μεταξὺ τῶν νέων ποὺ ἔχουν χαμηλὴ μόρφωση. Ἡ ἱκανοποίηση εἶναι διάχυτη, μεταξὺ τῶν νέων ποὺ παίρνουν μέρος σὲ παραγωγικὸ πρότυπο, ποὺ ἀποτελοῦν τμῆμα τῆς κοινωνίας ἡ ὁποία στηρίζεται στὴν ἀπόδοση, στὸ κέρδος καὶ στὴν κατανάλωση, δηλαδὴ στὶς ἀξίες ποὺ ὑπολογίζονται σήμερα στὴν Δυτικὴ Γερμανία.

Τὴν ἴδια γνώμη ἔχει καὶ ἕνας μελετητὴς τῶν προβλημάτων τῆς νεολαίας, ὁ Γιάϊντε, ὁ ὁποῖος χωρισε τοὺς νεαροὺς Γερμανοὺς σε δυὸ ὁμάδες (τοὺς εὐχαριστημένους καὶ τοὺς δυσαρεστημένους) καὶ φαίνεται νὰ ἀνησυχῇ τόσο γιὰ τοὺς μὲν ὅσο καὶ γιὰ τοὺς δέ. Θεωρεῖ τοὺς πρώτους σὰν «πιθανοὺς ὑποστηρικτὲς δυσαρέστων ἐνεργειῶν», κατευθυνομένων ἀπὸ ἐξτρεμιστικὲς ὁμάδες τοὺς δευτέρους σὰν μιὰ «σιωπηλὴ πλειοψηφία χωρὶς γνώμη», διαποτισμένη ἀπὸ συντηρητισμὸ ποὺ εἶναι διάχυτος στὴν νεολαία μετὰ τὴν ἀποτυχία τῶν προσπαθειῶν τοῦ 1968 καὶ μετὰ τὴν ἐνεργειακὴ κρίση. Σύμφωνα μὲ τὸν Γιάϊντε, στὰ σχολεῖα παρατηρήθηκε μιὰ μετατόπιση πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ ὅσοι τὸ ἀρνοῦνται φορᾶνε παρωτίδες.

Τὴν ἄποψή του, ἐπιβεβαιώνει καὶ μιὰ ἔρευνα ποὺ δημοσιεύτηκε στὸ περιοδικὸ «Ντὲρ Σπήγκελ». Ἀπὸ τὴν ἔρευνα ἀποδεικνύεται ὅτι οἱ νέοι δὲν συμπαθοῦν τὰ κόμματα σοσιαλδημοκρατικὸ καὶ φιλελεύθερο ἀλλὰ τοὺς συντηρητικοὺς χριστιανοδημοκράτες καὶ τοὺς σοσιαλχριστιανούς. Οἱ νέοι ἡλικίας κάτω τῶν 24 ἐτῶν ἔχουν ἐκδηλώσει τὶς ἀκόλουθες προτιμήσεις: γιὰ τοὺς χριστιανοδημοκράτες τὸ 44,5% γιὰ τοὺς σοσιαλδημοκράτες τὸ 39,8% καὶ γιὰ τοὺς φιλελεύθερους τὸ 13,3%.

Αὐτὸ ποὺ κάνει ἐντύπωση στὴν συμπεριφορὰ τῆς γερμανικῆς νεολαίας τοῦ 1976, δὲν εἶναι τόσο ἡ τάση πρὸς τὸν συντηρητισμό, ὅσο ἡ ἀδιαφορία, ἡ συγκατάβαση, ἡ ἄγνοια γιὰ τὴν πολιτικὴ καὶ ἡ ἀπάθεια. Ἂν τὸ 1968 οἱ νέοι ἔφθασαν σὲ ὑπερβολὲς μὲ τὴν βία καὶ τὸν δογματισμὸ (ἀπὸ τὸν ὁποῖο δημιουργήθηκε ἡ βρώμικη καὶ κτηνώδης ἐμπειρία τῆς τρομοκρατίας) σήμερα οἱ νέοι κάνουν ὑπερβολὲς πρὸς τὴν ἀντίθετη κατεύθυνση καὶ φθάνουν στὸ σημεῖο νὰ ἀνησυχοῦν ἀκόμη καὶ ἐκείνους ποὺ ἐνδιαφέρονται περισσότερο γιὰ τὴν διατήρηση τῆς τάξεως.

Ἡ ἐντυπωσιακώτερη καταγγελία πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτή, ἔγινε τὴν Πέμπτη 18 Μαρτίου ἀπὸ τὸν κοινοβουλευτικὸ ἐπὶ θεωρητῇ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, Κὰρλ — Βίλχελμ Μπέρκαν, τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἔχει τὸ καθῆκον νὰ ἐλέγχῃ τὴν τειθαρχία καὶ τὴν δημοκρατία στὴν Μπούντεσβερ. Στὸ κοινοβούλιο ἐπέρισε τὸν «τυφλὸ καὶ ὑπερβολικὸ ζῆλο» τῶν στρατιωτῶν οἱ ὁποῖοι «μὲ πολὺ μεγάλους διαταγμούς» τολμοῦν νὰ παραπονεθοῦν γιὰ τὶς καταχρήσεις ποὺ κάνουν οἱ ἀνώτεροί τους. Ἀφοῦ ἀπέδωσε τὴν «ὑπερβολικὴ ὑπακοὴ» τῶν στρατιωτῶν στὴν ἀνεργία καὶ στὸν «κλειστὸ ἀρθμό» ποὺ ἐφαρμόζουν τὰ πανεπιστήμια, ὁ ἐπιθεωρητὴς κάλεσε τοὺς νεοσύλλεκτους νὰ ξυπνήσουν, νὰ ἔχουν τὸ θάρρος τῆς γνώμης «κατὰ τὴν σωστὴ στιγμὴ καὶ τὸν σωστὸ τόπο».

Τὸ 58% τῶν νέων εἶναι γραμμένοι σὲ κάποια ὀργάνωση (τὸ 1953 ἦταν μόνο τὸ 38%). Ποὺ ὅμως εἶναι γραμμένοι; Τὴν πρώτη θέση κατέχουν τὰ σπὸρ μὲ ποσοστὸ 37%, ἀκολουθοῦν οἱ ἐκκλησίες μὲ 6%, ἐνῶ οἱ ἐγγεγραμμένοι σ' ἕνα συνδικᾶτο εἶναι μόλις τὸ 3%. Ὅσο γιὰ τοὺς ἐγγεγραμμένους σὲ κάποιο πολιτικὸ κόμμα, τὸ ποσὸ στὸ εἶναι μηδέν.

Εὐχαριστημένοι, ἀλλὰ χωρὶς πολιτικὰ ἐνδιαφέροντα. Αὐτὸ δὲν συμβαίνει μόνον μὲ τοὺς ἐργάτες, ποὺ σκέφτονται τὸ μεροκάματο, ἀλλὰ καὶ μὲ τοὺς περισσότερους φοιτητές. Ὁ ὑφυπουργὸς παιδείας καὶ ἐπιστημῶν, ὁ σοσιαλδημοκράτης Πέτερ Γκλότς, παραπονεῖται λέγοντας ὅτι «ἡ ἀπολιτικοποίηση» τῶν φοιτητῶν εἶναι ἀνησυχητικὴ καὶ ὅτι «μολυσμένη ἀπὸ τὸν ἀνταγωνισμὸ μιὰ ὁλόκληρη λεγεὼνα φοιτητῶν, ἐτοιμάζεται γιὰ τὶς ἐξετάσεις χωρὶς νὰ ρίχνη οὔτε δλέμμα ἔξω ἀπὸ τὴν σχολὴ ἢ στὶς δημοκρατικὲς ἐμπειρίες, στὰ προβλήματα τῆς κοινωνίας. Ἀντίθετα: οἱ ἐπικρίσεις γιὰ τὸ περιεχόμενο τῆς διδασκαλίας ἢ μιᾶς ἀσυνήθιστη συμπεριφορᾶς, μποροῦν νὰ καταστρέψουν τὴν καρριέρα».

Καὶ ὁ Γκλότς προσθέτει: «Ἐχουμε ἀνάγκη ἀπὸ πολίτες ποὺ θὰ ἀναπτύσσουν κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ δραστηριότητα». Οἱ φοιτητές, ὅμως, ποὺ ἀποτελοῦν τὴν αὐριανὴ ἰθύνουσα τάξη, κάνουν τὸν κουφό. Ἡ κατάσταση φυσικὰ εἶναι χειρότερη μεταξὺ τῶν νεαρῶν ὑπαλλήλων, τῶν ἀγροτῶν καὶ τῶν ἐργατῶν, ποὺ ἐνδιαφέρονται μόνον νὰ βροῦν δουλειὰ καὶ νὰ τὴν διατηρήσουν. Οἱ νέοι ξέρουν καλὰ ὅτι ὅποιος ἀναπτύσσει δραστηριότητες, κάνει κριτικὲς καὶ διαμαρτύρεται, ἢ ὅποιος μιλάει πάρα πολύ, ἀκόμη καὶ ὅποιος δείχνει ὅτι σκέφτεται διαφορετικὰ ἀπὸ τὸ κατεστημένο, ἀντιμετωπίζει κινδύνους.

Μερικοὶ νέοι ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν βελτίωση τῆς θέσης τῶν συνομηλίκων τους, ἔχουν ὅλοι τὴν ἴδια γνώμη: στὴν Γερμανία δὲν ὑπάρχει θέση γιὰ τοὺς νέους, παρὰ μόνον ὅταν χρησιμοποιοῦνται σὰν μέσα προσαγωγῆς, σὰν ἀριθμοὶ στὴν ὑπηρεσία τοῦ Μολὼχ τῆς οἰκονομίας. Στὴν οἰκονομία κυριαρχοῦν οἱ ἐνήλικες. Γονεῖς, δάσκαλοι, ἐργοδότες, κυβερνῆτες, ὅλοι ἀντιμετωπίζουν ἐγθοικὰ τὶς νέες γενιὲς ἔστω καὶ ἂν κάνουν ἀντίθετα κηρύγματα.

Οἱ σημερινοὶ Γερμανοὶ νέοι ἐνθυμίζουν αὐτὸ ποὺ εἶπε ὁ Λένιν, ὅτι «οἱ Γερμανοὶ ποτὲ δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ κάνουν μιὰ ἐπανάσταση ἐπειδὴ πρὶν καταλάβουν ἕναν σιδηροδρομικὸ σταθμὸ σχηματίζουν οὐρὰ γιὰ νὰ ἀγοράσουν εἰσιτήριο στὴν εἴσοδο καὶ δὲν μπαίνουν ποτὲ σ' ἕνα πάρκο ἂν ἡ πινακίδα γράφει: «Μὴ πατᾶτε στὴν χλόη».

Ἡ μόνη ἀσήμαντη διαμαρτυρία καὶ μάλιστα ὄψιμη, εἶναι τὰ μακρυὰ μαλλιά.

Βιομηχανία θρησκειῶν στὶς Ἡνωμ. Πολιτεῖες

Προσπάθεια νὰ ἀντικαταστήσουν τὴν λυτρωτικὴ ἀποστολὴ τοῦ χριστιανισμοῦ μὲ δεισιδαιμονίες. - Ἡ κοινωνικὴ μελέτη τοῦ προβλήματος

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ ('Ιδ. Ὑπ.). Μιὰ νέα μεγάλη βιομηχανία, ποὺ πῆρε τὸ ὄνομα «Βιομηχανία τῆς εὐτυχίας» ἀνθεῖ στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, τὴ χώρα τῶν μεγαλείων, τῶν ἀθλιοτήτων καὶ τῆς παραξενιᾶς. Στόχος της οἱ ἀπογοητευμένοι νέοι, ἐκεῖνοι ποὺ πληγώνονται ἀπὸ τὴν κοινωνικὴ ἀδικία, ἀπὸ τὴν οἰκογενειακὴ κακοδαιμονία καὶ ἀπὸ ἄλλες κακοτυχίες, προσωπικὲς καὶ μή, καὶ ποὺ ἀνέρχονται σὲ μυριάδες. Οἱ νέοι «βιομήχανοι» τοὺς ὑπόσχονται ἕνα «νόημα ζωῆς». Αὐτὸ εἶναι τὸ μέγα, τὸ ἐξελαστικὸ ἐμπόρευμα. Καὶ οἱ πελάτες, ὅπως εἶναι φυσικό, εἶναι πολλοί, γιατὶ ποτὲ δὲν ἔλειπαν οἱ πολὺ εὔπιστοι ἢ οἱ τέλεια ἀπελπισμένοι.

Τώρα τελευταῖα, οἱ περίεργοι αὐτοὶ «βιομήχανοι», ἔχουν μεταλλάσει ἀπὸ μακρυνὲς χῶρες, κυρίως ἀσιατικὲς διαφόρους μεσαιωνικοὺς τύπους, ποὺ εὐαγγελίζονται τὴν εὐτυχία μέσα ἀπὸ πολλὲς καὶ διάφορες θρησκευτικὲς λατρεῖες, ποὺ ὑποτίθεται ὅτι πετυχαίνουν ἐκεῖ ὅπου ἀπέτυχαν οἱ παραδεδεγμένες θρησκεῖες, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ μουσουλμανισμοῦ καὶ οἱ πολιτικοϊδεολογικὲς φιλοσοφίες, καθὼς εἶναι ὁ μαρξισμός, ὁ σοσιαλισμὸς κλπ.

Στὴν πραγματικότητα, πρόκειται γιὰ ὑπόβλητικοὺς δημεγέρτες, ποὺ ἐμφανίζονται, ἐξωτερικὰ καὶ ἐσωτερικά, σὰν νέοι προφῆτες καὶ ποὺ ἔχουν συχνὰ τὴν τέχνη νὰ ἐγγίζουν πληγές, νὰ τὶς ματώνουν γιὰ νὰ προσφέρουν σὲ συνέχεια τὰ ἀμφίβολα φάρμακά τους. Ἔτσι, ἄρχισαν νὰ ἀνθοῦν στὴν Ἀμερικὴ νέες θρησκεῖες, νέα δόγματα, νέες κινήσεις, ποὺ ὑποτίθεται ὅτι θὰ ἀποδώσουν ἐκεῖ ὅπου ὁ χριστιανισμὸς δὲν ἄφησε τίποτα περισσότερο ἀπὸ ἀτελπισία — καὶ ἀκαθαρσία.

Μὲ τὸ φαινόμενο αὐτὸ καταπιάνονται ὅλοι σχεδὸν οἱ ριζοσπάστες κοινωνιολόγοι καὶ ψυχολόγοι ποὺ προσπαθοῦν ὅμως νὰ δώσουν σημασία μεγαλύτερη ἀπὸ ἐκείνη ποὺ πράγματι ἔχει, ἀφοῦ εἶναι γνωστὸ ὅτι ἡ φυγὴ τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν τρέχουσα ζωὴ εἶναι, ὑπό... σι παλαιά. Ὁ πνευματισμὸς δὲν πέθανε ἀκόμα, ἀλλὰ δὲν πείθει πιά. Τώρα δοκιμάζονται νέα σχήματα, τὰ ὁποῖα θὰ ἔχουν τὴν ἴδια κατάληξη, ἀλλὰ γιὰ τὴν ὥρα βρίσκονται στὸ κατακόρυφο σχεδὸν τῆς ἀκμῆς τους — σὰν κοινωνικὰ φαινόμενα ποὺ εἶναι.

Τὸ ρεπορτὰζ ποὺ ἀκολουθεῖ, παρμένο ἀπὸ ἀμερικανικὸ περιοδικό, φωτίζει παραστατικώτερα τὸ φαινόμενο.

«Ὑπάρχει μία νέα τάση, ποὺ δηλώνεται μὲ μεγάλη ἐμφαση στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ ποὺ ἐμφανίζεται ἀμυδρὰ σὲ ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου. Μιὰ τάση γιὰ μιὰ ριζικὰ διαφορετικὴ ζωή, ὄχι πρὸς τὰ ναρκωτικὰ ἢ τὴν μαχητικὴ πολιτικὴ δραστηριότητα, ἀλλὰ πρὸς διάφορες θρησκευτικὲς αἱρέσεις καὶ πεποιθήσεις. Ἡδη, στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἑκατοντάδες χιλιάδες νέοι ζοῦν καὶ ἐργάζονται γιὰ τὶς νέες αὐτὲς «θρησκεῖες» καὶ πιστεύουν τοὺς δικούς τους ἀρχηγούς.

»Ἡ στροφὴ εἶναι σημαντική. Θρησκευτικὰ βιβλία καὶ ὕμνοι ξένων θρησκειῶν, κυρίως τῆς Ἀνατολῆς, ἔχουν μεταφρασθῆ καὶ ἐκδοθῆ στὴν Ἀμερικὴ καὶ κυκλοφοροῦν σὲ πολλὲς χιλιάδες ἀντίτυπα. Πολλὰ ἄτομα ζοῦν σὲ κοινοβία, μέσα στὶς πόλεις ἢ στὴν ὕπαιθρο, σύμφωνα μὲ τὸ «πιστεύω» καὶ τὶς τελετουργίες τῶν νέων θρησκειῶν.

»Αὐτὴ ἡ μεταστροφὴ ὅμως, δὲν γίνεται μόνο σὲ σχέσι μὲ τὶς θρησκευτικὲς πεποιθήσεις. Συντελεῖ καὶ σὲ μία βασικώτερη ἀλλαγὴ στὴν ζωή, στὴν ἐργασία, στοὺς οἰκογενειακοὺς δεσμοὺς καὶ στὴν ἀπόκτησι φίλων μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. Σὲ πολλὲς περιπτώσεις δημιουργοῦνται καὶ οἰκογενειακὰ δράματα, μεταξὺ τῶν γονιῶν καὶ τῶν παιδιῶν, διότι οἱ πρῶτοι πιστεύουν ὅτι τὰ παιδιὰ τους ἔπεσαν θύματα πλύσεως ἐγκεφάλου καὶ δ ἀφόρων ἄλλων ἐπιροῶν. Σὲ πολλὲς ἄλλες περιπτώσεις δημιουργοῦνται προβλήματα μὲ τὸ κράτος, διότι οἱ νέες αὐτὲς θρησκεῖες καὶ ὀργανώσεις σχετίζονται μὲ οἰκονομικὰ συμφέροντα, εἰσπράττουν χρηματικὰ ποσὰ καὶ ἔτσι δημιουργεῖται πρόβλημα φοροδιαφυγῆς. Δὲν εἶναι ὅμως μονάχα οἱ φοροεισπρακτικὲς ὑπηρεσίες ποὺ ἐξετάζουν τὸ πρόβλημα, ἀλλὰ καὶ οἱ δικαστικοί. Συχνὰ ἡ ἄσκηση τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων ἀποτελεῖ προσβολὴ νόμων ποὺ ἰσχύουν στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες.

»Οἱ νέες θρησκειες προκαλοῦν πολεμικὴ καὶ ποικίλες ἀντιδράσεις στὴν Ἀμερική. Μερικὲς φορὲς καὶ συγκοινοῦσες καὶ διαταραχὴ τῆς τάξεως. Ὅταν ἐμφανίσθηκε στὸ στάδιο Γιάνκυ, μπροστὰ σὲ 30.000 «πιστούς», ὁ νέος Εὐαγγελιστὴς ἀπὸ τὴν Κορέα Σοὺν Μοὺν, ποὺ εἶναι ἀρχηγὸς τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑνοποιήσεως, δημιουργήθηκε σάλος. Ὁ Μοὺν βρίσκει ἀπήχησι στοὺς Ἀμερικανούς, ὀργανώνει πολλὲς συγκεντρώσεις, εἰσπράττει μεγάλα χρηματικὰ ποσὰ καὶ παροκαλεῖ τοὺς ἀρχηγοὺς ἄλλων ἐκκλησιῶν. Στὴν πρώτη συγκέντρωσί του ἔγιναν ἐπεισόδια καὶ χρειάσθηκε νὰ ἐπέμβῃ ἡ ἀστυνομία.

»Ἡ